

[Dorte Bennedsen]

Jeg er klar over, at der er lidt andre forhold mellem statsbaner og regering i et par af de andre lande, end der er i Danmark, men hvis ikke de fire statsbaner mener, det er kommercielt interessant, og kan finde penge til det, hvordan vil ministeren så skaffe økonomi til dette ungdomsrejsekort? For jeg kan faktisk ikke i min vildeste fantasi forestille mig, at fire positive regeringer skal regeres af fire negative statsbaner i denne sag.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Jeg vil sige til hr. Poulsgaard, som jeg i øvrigt tror har forladt salen, men så kan jeg da sige det til referatet, som jeg håber at hr. Poulsgaard læser, at hr. Poulsgaards tale kan man selvfølgelig ikke frakende en vis underholdningsværdi, men den havde to helt klare svagheder. Den viste, at hr. Poulsgaard ikke havde læst beretningen, og at hr. Poulsgaard aldrig har deltaget i Nordisk Råds arbejde.

Så vil jeg sige til fru Dorte Bennedsen i forlængelse af det, jeg sagde om begrænsningen i det nordiske samarbejdes muligheder for at opnå resultater, at fru Dorte Bennedsen jo her leverede et eksempel på noget, der tilsyneladende beror på manglende vilje. Men jeg mener til gengæld også, at det er et eksempel på et problem, der kan løses, hvis der er politisk vilje, og det må vi så sætte ind over for.

Jeg har derudover en bemærkning til hr. Anker Jørgensen, som igen vendte tilbage til den nordiske handlingsplan, som hr. Anker Jørgensen jo mente at de socialdemokratiske partier havde haft for lidt indflydelse på. Dertil må jeg nu sige, hr. Anker Jørgensen, at hvis vi skal være helt reelle og se på, hvad den plan indeholder, så er den jo i store træk en plan til øgning af de offentlige udgifter i de nordiske lande.

På Nordisk Råds budget mener jeg at alene handlingsplanen repræsenterer en vækst på 20-25 pct., og det får mig til at sige, at man selvfølgelig kan diskutere, hvem der har haft mest indflydelse på denne sag, men hr. Anker Jørgensens parti plejer jo ikke at være nogen stærk modstander af øgede offentlige udgifter.

Derfor siger jeg, at med al respekt for denne handlingsplan så er det vigtigste for økonomisk vækst og fuld sysselsætning dog de

nordiske landes regeringers vilje til at føre en omkostningsdæmpende politik, en politik, der sikrer, at erhvervslivet kan vokse og udvikle sig. Det er nok så væsentligt som den økonomiske handlingsplan. Jeg mener også, at det skal siges ved denne lejlighed.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne deltage i fru Dorte Bennedsens forargelse over det, der her blev kaldt jernbanernes manglende politiske vilje til at gennemføre et stykke praktisk nordisk samarbejde.

I virkeligheden tror jeg ikke, at det er manglende politisk vilje, det er såmænd nok den mærkelige mekanisme, som vi også kender herindefra, at altting skal kunne betale sig inden for et kalenderår eller inden for et finansår. Der er da ikke noget at sige til, at den ordning, vi fik igennem sidste år, ikke har vist sig at være nogen god forretning; den kom alt for sent, og folk nåede altså ikke at blive opmærksom på den. Sådant en ordning skal køre i nogle år, så folk kan nå at planlægge. Derudover skal man have så store sko på, at man har mod til at se nogle få år frem eller måske langt flere år frem, for de unge mennesker, der oplever Norden som turister som unge, vil jo komme tilbage som turister og fuldt betalende.

Jeg mener, at det er utrolig kortsigtet og måske ikke engang udtryk for nogen manglende politisk vilje, men simpelt hen mangel på evne til at se ud over det næste finansår.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Hr. Ivar Hansen har naturligvis ret i, at den nordiske handlingsplan i meget stor udstrækning også rummer en række offentlige udgifter, offentlige investeringer, og det er vi godt tilfredse med.

Jeg har såmænd ikke noget imod, at man betegner det som noget, der også er socialdemokratisk politik, men der er vel alligevel grund til at sige, at de fleste af de offentlige investeringer, der står - jeg tror endda 95 pct., måske 98 pct. af dem - er investeringer, der alligevel var mere eller mindre planlagt i de enkelte lande.